

NORE OG UVDAL KOMMUNE

TEKNISK ETAT

3630 Rødberg, 27. juli 1985.

Deres ref.:

Vår ref.: SvH/eh

Oldsaksamlingen
Fredriksgt. 2

0104, Oslo 1

OLDSAKSAMLINGEN	
Nr. 001636	30. VII 85
SAKS. AEC	ARK.Nr.

Reguleringsplaner - Nore og Uvdal kommune.

Deres brev av 18.6.85.

For fire reguleringsplaner for hytteområder i Nore og Uvdal kommune er stadfestingen utsatt i påvente av en befaring og uttalelse fra Oldsaksamlingen. Det er vårt håp at dette kan skje så snart som mulig.

Vi vil med dette be om beskjed når befaringen skal skje slik at vi også kan ha et møte med kommunens ledelse angående spørsmål knyttet til Kulturminnelovens §§ 9 og 10.

Til orientering vedlegges Teknisk styres vedtak av 24.7.85. Saken er oversendt til formannskapet til videre behandling.

Deres svar imøtesees.

Med hilsen

Sverre Heimdal
saksbeh.

Kopi til Formannskapet

Kommune	Styre, råd, utvalg m. v.	Motested	Mote dato
NORE OG UVDAL	TEKNISK STYRE	KOMMUNEHUSET	24. JÜLI 1985

Sak nr.

140/85

UTGIFTER TIL REGISTRERING AV KULTURMINNER I SAMBAND MED
REGULERINGSPLANER.

Kulturminnelovens (Kml) § 9 pålegger en utbygger å undersøke om et utbyggingstiltak vil berøre faste fornminner. Første del av en slik undersøkelse foregår ved at planen for tiltaket sendes Oldsaksamlingen. Disse har en frist på 3 måneder til å uttale seg om behovet for nærmere undersøkelser, befaring, bånd - legging av området m.v. Etter loven oppfattes kommunen som tiltakshaver når det gjelder utarbeiding av reguleringsplaner også for privat eiendom, f.eks hytteplaner m.v.

Når det gjelder dekning av utgifter til undersøkelse av fornminner, er dette regulert i Kulturminnelovens § 10:

"Utgifter til særskilt gransking av fornminner eller særskilte tiltak for å verne dem på grunn av tiltak som nevnt i §§ 8 og 9, bæres av tiltakshaveren. Når særlige grunner foreligger, kan departementet fastsette at utgiftene helt eller delvis skal dekkes av staten. Ved mindre private tiltak skal staten etter departementets bestemmelse dekke utgiftene, helt eller delvis, dersom disse blir urimelig tyngende for tiltakshaveren. Departementet kan fastsette nærmere regler for gjennomføringen av bestemmelsene i første ledd."

Av lovens forarbeider går det fram at "særskilt gransking" også omfatter vanlig registreringsarbeid i planområdet. I og med at kommunen er "tiltakshaver" også når det gjelder private planutkast, er det kommunen som skal dekke utgiftene til registreringsarbeidet som er gjort på privat grunn.

I Miljøverndepartementets rundskriv T-29/83 antar man at det er kommunens økonomi og mengden av fornminner som vil danne grunnlag for deptets vurdering om hvorvidt staten skal dekke utgiftene til registreringsarbeidet: "Vi antar at kommunens utgifter til det nødvendige registreringsarbeidet sjelden vil være av en slik størrelse at det er aktuelt å søke staten om å få dekket disse. Dette kan være mer aktuelt når kommunen er tiltakshaver i forbindelse med utgraving av fornminner."

Miljøverndept. har i brev av 12.2.85 til Norske Kommuners Sentralforbund uttalt bl.a følgende:

"Vårt rundskriv om lovens §§ 9 og 10 omhandler kommunenes dekningsplikt når det gjelder utarbeidelse av reguleringsplaner. Etter bygningsloven er det kommunen som er reguleringsmyndighet.

Fort

Sign

Utskrift sendt til

Kommune	Styre, råd, utvalg m. v.	Motested	Møte dato
NORE OG UVDAL	BYGNINGSRÅDET	KOMMUNEHUSET	24. JULI 1985

nr.

Forts. sak nr. 140/85.

Dette er tilfelle også når reguleringsplanene bygger på private reguleringsplanforslag. I relasjon til kultur - minnelovens §§ 9 og 10 vil derfor kommunen alltid være tiltakshaver når det gjelder undersøkelser i forbindelse med utarbeiding av reguleringsplaner. Det er dette forhold som omtales i vårt rundskriv side 7.

Departementet antar forøvrig at det er adgang for kommunene å inngå avtaler med private parter om fordeling av utgiftene til registrering. Dette vil kunne være aktuelt ved private reguleringsplanforslag der det primære formål er grunneiers behov for å få klargjort f.eks. hyttetomter. I relasjon til det museet som skal utføre registreringene vil det imidlertid alltid være kommunen som er tiltakshaver og ansvarlig for dekning av utgifter."

Nore og Uvdal kommune har nå mottatt regning for arkeologisk registrering av områdene Skulkehovd hyttegrend i Øvre Smådøl/Dagalifjell og Dagalifjell Alpinsenter. Regningen lyder på tilsammen kr 9 767,-.

Reguleringsplanene for Dagalifjell Alpinsenter er stadfestet av fylkesmannen 12.11.84. Etter avtale av 4.10.84 har Old - sakssamlingen på enkelte vilkår frigitt området for utbygging.

Reguleringsplanen for Skulkehovd hyttegrend ble godkjent av kommunestyret 10.10.83. Planen ble så sendt fylkesmannen, men den er ikke blitt stadfestet. I brev av 27.9.84 går Old - sakssamlingen imot at det skjer noen utbygging i området: "Vi er av den oppfatning at bosetnings- og jernvinneområdet på Trolltjærnstølane og Skulkehovd er av betydelig vitenskapelig og formidlingsmessig betydning. Utbyggingen ville i tilfelle skje midt inne i fornminneområdet, med de skader og ulemper dette vil medføre. Vi vil understreke at det ikke må skje arealinn - grep av noen art i området uten at dette er klarert med Oldsaks - samlingen, jfr. Kmls bestemmelser §§ 3 og 9."

Bakgrunn for denne båndleggingen av Skulkehovd - området skyldes at det ved befaring viste seg å være ca. 80 synlige forhistoriske objekter innen planområdet; det vil si trekullmiler dyregraver, slagghauger og blestertufter.

Etter at vi mottok regningen på kr. 9 767,-, har Oldsakssamlingen i brev av 13.6 og 18.6.85 uttalt at de ønsker å befare 4 hytte - områder hvor det kan være fornminner. Hytteområdene er planlagt som reguleringsplaner og Oldsakssamlingen vil ikke uttale seg om planene før områdene er befart.

Forts.

Utskrift sendt til

mune	Styre, råd, utvalg m. v.	Møtested	Møte dato
NØRE OG UVDAL	BYGNINGSRÅDET	KOMMUNEHUSET	24. JULI 1985

nr.

Forts. sak nr. 140/85.

Planene ble godkjent av kommunestyret i møte 25.3.85.
Oldsakssamlingen opplyser at befaringen vil med hjemmel i
Kml §§ 9 og 10 bli belastet kommunen.

Enst.vedtak:

Teknisk styre finner det urimelig at kommunen skal betraktes som tiltakshaver etter Kml når det gjelder private regulerings - planforslag. Utover saksbehandlingen og befaringen i området er kommunen svært sjelden direkte innblandet i den konkrete planlegging av privat eiendom. Teknisk styre finner det der - for urimelig at kostnadene til undersøkelse av fornminne i slike områder skal belastes kommunen. Det er mulig å inngå avtale med grunneieren om dekning av utgiftene til registreringsarbeid før planforslaget behandles, og slik reglene er nå ser teknisk styret som eneste alternativ at muligheten for regress settes som vilkår ved inngåelsen. Refusjonen av kommunale utgifter bør skje senest ved sluttbehandlingen av planen i kommunestyret.

Teknisk styre er av den oppfatning at Kml på dette punkt kan med - virke til demping av all aktivitet i forbindelse med utmarksplan - legging, hytteplanen, nydyrking m.v. For en utkantkommune som Nore og Uvdal er dette svært beklagelig fordi man hele tiden må ha for øye hvilke muligheter utmarksarealene gir til utvikling og ny aktivitet.

Teknisk styre er ikke uenige i at det bør drives arbeid med regi - strering og sikring av fornminne. Men utgiftene til dette bør primært dekkes av de som har faglig interesse av fornminnene.

e

ori

25.07.85

Utskrift sendt til

Notat til topografisk arkiv.

REGULERINGSPLANER - NORE OG UVDAL KOMMUNE.

Undertegnede var i fellesmøte med ordfører, rådmann og kommuneingeniør i Nore og Uvdal kommune 12. august 1985.

Møtet var foranlediget av et notat av saksbehandler Sverre Heimdal, Nore og Uvdal kommune. Samtalen ble i hovedsak konsentrert om U.O.s forvaltningspraksis og til spørsmål vedrørende kulturminnelovens §§ 9 og 10.

Ordføreren etterlyste en klargjøring skriftlig, som også tok opp sider ved vår almene forvaltning. Det vil si registrering, undersøkelse, formidling o.s.v. som presenterte fornminnetypene.

Med unntak av kommuneingeniøren, som i det vesentligste var opptatt av kostnadene for kommunene og den enkelte byggherre, synes det som om man aksepterte tingenes tilstand. For om mulig å få frem en bedre forståelse for kulturminnevernet ble vi enige om å ta utgangspunkt i en konkret plan, "Imingfjell" og presentere den med økonomiske og forvaltningsmessige aspekter for formannskapet senere på året.

Overraskende nok hadde kommuneingeniøren forstått at det dreier seg om pålagt plansamarbeid, og ikke sandpåstrøing for stadfestelse. Dette understreker behovet for en nærmere kontakt med de enkelte kommuner, samt at vi utarbeidet en skriftlig presentasjon av vårt arbeid som viser såvel forvaltning som fornminnevern. Fornminner i Rogaland, av O. Møllerop, kunne eksempelvis være utgangspunkt for en egen produksjon ved U.O., en trykksak jeg forøvrig lovet å oversende ordføreren.

13. august 1985

Tom H. Haraldsen